

jeg brugte det udtryk. Jeg forholdt mig til de regler, der er i dagpengesystemet, hvor der er en fast ydelsesperiode, og efter denne ydelsesperiodes ophør er det kontanthjælp. Og jeg går ud fra, at hr. Poul Erik Dyrhund er enig i, at sådan er reglerne. Det kan man så kalde forskellige ting i folkelig jargon, men sådan er reglerne altså. Og dér ville det være oplagt for en kommune lige at overveje med hensyn til en person, der står over for den begivenhed, at det måske kunne være en idé at ansætte vedkommende med tilskud. Jeg vil i al fald sige til embedsmændene i den kommune, jeg kommer fra, at det er noget, man lige skal være opmærksom på.

Og så til fru Anne Marie Meldgaard, der sagde: Jamen ville man ikke vælge en yngre i stedet for? Se, kommunerne tænker meget økonomisk i deres ansættelsespolitik, og det, der her vil være en afvejning, er selvfølgelig de pågældendes kvalifikationer i forhold til: Hvad kan man opnå i tilskud, og hvad kan man opnå i form af mindre udgifter ved at spare kontanthjælpen? Det ville i nogle tilfælde falde ud til fordel for den yngre, i andre tilfælde ville det falde ud til fordel for den med tilskuddet. Sådan vil det være. Men at det sidste også vil kunne være tilfældet, er jo hele tankegangen bag ordningen. Så det kan ikke komme bag på fru Anne Marie Meldgaard.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår på hr. Knud Erik Kirkegaard, at vi er ved at være enige om regnestykkerne, men jeg vil meget gerne medgive, at naturligvis kan en 48-årig og en 52-årig og en 55-årig og 59-årig komme i ordinær beskæftigelse på det private arbejdsmarked.

Jeg tror ikke, at der er nogen her i Folketinget, som ikke ønsker, at det skulle gå den vej. Men omvendt mener jeg, at det er komplet uansvarligt blot at se til, at det ikke sker. For det er virkeligheden. Virkeligheden er jo, at der ikke er tilstrækkelig efterspørgsel efter – nu er jeg lidt bange for at sige den ældre arbejdskraft, for den bliver jo yngre og yngre. Men det er virkeligheden.

Og så er det jo på én gang sådan – det viser al erfaring – at er man i job, så er det altså ulige lettere at søge over i et andet. Derimod vil de, der kommer ind i offentlige servicejob, med det som basis og det som grundlag have væsentlige

større muligheder for at søge et job i den private sektor og få jobbet.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det bekymrer noget, at hr. Knud Erik Kirkegaard på lige fod med Venstres ordfører tror, at medarbejderne på arbejdsformidlingen først og fremmest vil visitere til servicejob i stedet for at anvise til ordinært arbejde.

Jeg synes, der er en mislyd i det her, for hvis der er sådan en efterspørgsel efter arbejdskraft, som også går ned i de rækker, vi taler om her, altså dem, der har halvandet års ledighed plus er over 48 år, så er jeg overbevist om, at arbejdsformidlingen vil anvise dem til de dér ordinære job, før de overhovedet har tanken om at visitere dem til servicejob.

Altså jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad hr. Knud Erik Kirkegaard bygger det på, når han mener, at hele den her gruppe skal ind og have servicejob.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Til hr. Knud Erik Kirkegaard: Jeg kender ganske udmærket reglerne, og jeg kan bekræfte reglerne, som hr. Knud Erik Kirkegaard beskrev dem her før. Men det ændrer jo ikke ved den kendsgerning, vil jeg sige til hr. Knud Erik Kirkegaard – og det var det, jeg egentlig var lidt ude efter i spørgsmålet om den belæring, vi fik fra Venstre, fra fru Eva Kjer Hansen, der sagde, at det private arbejdsmarked har behov for de her personer – at hvis det virkelig er tilfældet, så skulle den situation, som hr. Knud Erik Kirkegaard beskriver, jo ikke opstå.

Jeg vil gerne høre hr. Knud Erik Kirkegaard, om det er korrekt, at arbejdsgiverne har behov for arbejdskraft, om han kan bekræfte det, fru Eva Kjer Hansen sagde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Sohn var inde på regnestykkerne. Og hvis man betragter regnestykkerne isoleret for den enkelte person, en person, som er i aktive-ring, sammenlignet med en person, som er i job efter den ordning, som vi taler om her, vil der isoleret set være tale om en besparelse. Hvis den pågældende person i stedet en måned senere, end vedkommende var blevet ansat i et tilskudsjob, var blevet ansat i den private eller den offentlige sektor på helt ordinære vilkår, så